

267

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 10 października 1963 r.

w sprawie ochrony rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się:

- 1) do rybołówstwa wykonywanego na polskich morskich wodach wewnętrznych i na polskim morzu terytorialnym oraz na innych wodach, na których nadzór nad rybołówstwem sprawują terenowe organy administracji morskiej,
- 2) do polskich statków rybackich uprawiających rybołówstwo na wodach morza pełnego.

§ 2. 1. Zabrania się łowienia niżej wyszczególnionych gatunków ryb, jeżeli długość ich mierzona od początku głowy do najdłuższego końca płetwy ogonowej wynosi mniej niż:

1) u łososia (<i>Salmo salar</i> L.)	60 cm,
2) u troci (<i>Salmo trutta</i> L.)	50 cm,
3) u sandacza (<i>Lucioperca lucioperca</i> L.)	45 cm,
4) u siei (<i>Coregonus lavaretus</i> L.)	40 cm,
5) u węgorza (<i>Anguilla anguilla</i> L.)	35 cm,
6) u szczupaka (<i>Esox lucius</i> L.)	40 cm,
7) u leszcza (<i>Abramis brama</i> L.)	35 cm,
8) u dorsza (<i>Gadus morhua</i> L.)	30 cm,
9) u parposza (<i>Alosa fallax</i> Lac.)	28 cm,
10) u certy (<i>Vimba vimba</i> L.)	28 cm,
11) u lina (<i>Tinca tinca</i> L.)	28 cm,
12) u płoci (<i>Rutilus rutilus</i> L.)	17 cm,
13) u wzdregi (<i>Scardinius erythrophthalmus</i> L.)	17 cm,
14) u skarpa albo turbota (<i>Scophthalmus maximus</i> L.)	
i nagłada (<i>Scophthalmus rhombus</i> L.)	
w części zachodniej Morza Bałtyckiego	30 cm,
w części środkowej Morza Bałtyckiego	30 cm,
w części wschodniej Morza Bałtyckiego	23 cm,
15) u gładzicy (<i>Platessa platessa</i> L.)	
w części zachodniej Morza Bałtyckiego	25 cm,
w części środkowej Morza Bałtyckiego	23 cm,
w części wschodniej Morza Bałtyckiego	21 cm,
16) u storni (<i>Platichthys flesus</i> L.)	
w części zachodniej Morza Bałtyckiego	25 cm,
w części środkowej Morza Bałtyckiego	23 cm,
w części wschodniej Morza Bałtyckiego	21 cm,
17) u zimnicy (<i>Limanda limanda</i> L.)	
w części zachodniej Morza Bałtyckiego	25 cm,
w części środkowej Morza Bałtyckiego	23 cm,
w części wschodniej Morza Bałtyckiego	21 cm.

2. Przez część zachodnią Morza Bałtyckiego rozumie się obszary wód położone na zachód od linii Gjedser—Ahrenshoop, przez część środkową — obszary wód położone na wschód od linii Gjedser — Ahrenshoop oraz od linii latarnia morska Falsterbo — latarnia morska Stevns do linii Utlangan (Szwecja) ujście rzeki Piaśnicy, przez część wschodnią zaś — obszary wód położone na wschód od linii Utlangan — ujście rzeki Piaśnicy.

§ 3. Zabrania się połowu:

- 1) jesiota (*Acipenser sturio*) — w ciągu całego roku,
- 2) skarpa albo turbota (*Scophthalmus maximus* L.) — od 1 czerwca do 31 lipca.

3) gładzicy (*Platessa platessa* L.), storni (*Platichthys flesus* L.) i zimnicy (*Limanda limanda* L.) w części zachodniej i środkowej Morza Bałtyckiego — od 1 lutego do 31 marca, a w części wschodniej — od 15 lutego do 15 kwietnia.

§ 4. 1. Ryby złowione przypadkowo w okresie ochronnym lub o wymiarach mniejszych niż ustalone w § 2 (niewymiarowe), jeżeli są żywe, należy natychmiast wpuścić do wody, w której je złowiono, z zachowaniem wszelkich środków ostrożności, tak aby nie posnęły.

2. Ryby złowione przypadkowo w okresie ochronnym lub o wymiarach mniejszych niż ustalone w § 2, wydobyte z wody w stanie śniętym, mogą być użyte na potrzeby załogi statku rybackiego w ilości nie przekraczającej 1 kg na osobę z dziennego połowu. Pozostała ilość śniętych ryb powinna być użyta na cele wskazane przez urząd morski.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się przy połowach dorsza.

§ 5. 1. Przy łowieniu dorsza lub innych gatunków ryb przyłów dorsza niewymiarowego nie może przekraczać 10% masy złowionego dorsza.

2. W razie stwierdzenia, że w określonym miejscu przyłów dorsza niewymiarowego przekracza 10%, należy natychmiast zaprzestać połowu tej ryby na danym łowisku.

3. Przyłów dorsza niewymiarowego stanowiący nadwyżkę normy określonej w ust. 1 powinien być przeznaczony na cele wskazane przez urząd morski.

§ 6. Kierownik statku rybackiego obowiązany jest po powrocie z łowiska zgłosić właściwemu urzędowi morskiemu ilość złowionych ryb niewymiarowych lub złowionych w ustanowionym dla nich okresie ochronnym, przekraczających ilość określoną w § 4 ust. 2 i w § 5.

§ 7. Jeżeli po wyciągnięciu sieci z wody stwierdzi się więcej niż 50% ryb, których nie wolno poławiać użytą siecią, należy natychmiast zaprzestać używania tej sieci na danym łowisku.

§ 8. 1. Ustanawia się dla niżej wymienionych gatunków ryb następujące najmniejsze wymiary oczek sieci rybackich:

- 85 mm dla pławnic do połowu łososia i troci,
- 65 mm dla sieci stawnych do połowu łososia i troci,
- 65 mm dla sieci do połowu ryb płaskich w zachodniej i środkowej części Morza Bałtyckiego (§ 2 ust. 2),
- 55 mm dla sieci do połowu ryb płaskich we wschodniej części Morza Bałtyckiego (§ 2 ust. 2),
- 60 mm dla sieci do połowu leszcza i sandacza,
- 40 mm dla sieci do połowu dorsza,
- 55 mm dla sieci do połowu siei i szczupaka,
- 35 mm dla sieci do połowu certy i lina,
- 25 mm dla sieci do połowu płoci i okonia,
- 18 mm dla sieci do połowu śledzia,
- 16 mm dla sieci do połowu węgorza,
- 11 mm dla sieci do połowu szprota.

2. Pomiaru oczek dokonuje się w stanie mokrym sieci przez mierzenie odległości pomiędzy jedenastoma węzłami wzdłuż plecionki sieci i podzielenie otrzymanej liczby przez dziesięć.

§ 9. Zabrania się stosowania przy połowach łosia i troci haków o rozwarciu mniejszym niż 19 mm, mierząc od ostrza do trzonu.

§ 10. 1. W gospodarczo uzasadnionych przypadkach urząd morski może udzielić zezwolenia na połów ryb w okresie od 15 grudnia do 15 marca narzędziami głuszącymi, kłującymi lub kaleczącymi, jak np. ościami i bodorami, oraz ustalić, jakie gatunki ryb mogą być w ten sposób poławiane.

2. W gospodarczo uzasadnionych przypadkach urząd morski może udzielić zezwolenia na używanie prądu elektrycznego do poławiania ryb.

§ 11. Ustanawia się następujące stałe rybne obwody ochronne:

- 1) w rejonie ujścia Wisły koło Świbna — w granicach określonych na południu 940 kilometrem biegu Wisły, na wschodzie i zachodzie — linią brzegu rzeki, a na północy — linią łączącą główce obu falochronów wysuniętych u ujścia Wisły w morze;
- 2) przed ujściem rzeki Redy w Zatoce Puckiej — w granicach obszaru wodnego ograniczonego od zachodu i południa linią brzegu, od północy — linią biegnącą po równoleżniku $54^{\circ} 39' 20''$ szerokości północnej, a od wschodu — linią biegnącą po południku $18^{\circ} 29' 30''$ długości wschodniej;
- 3) w ujściu rzek: Łeby, Łupawy, Słupi, Wieprzy, Parsęty i Regi — w półkołu zakreślonym promieniem długości 500 m, licząc od punktu leżącego na środku linii łączącej oba naturalne brzegi ujścia każdej z tych rzek w kierunku morza;
- 4) w ujściu kanału łączącego jezioro Resko Przymorskie z morzem — w półkołu, zakreślonym promieniem długości 500 m, licząc od punktu leżącego na środku linii łączącej oba naturalne brzegi ujścia kanału w kierunku morza.

§ 12. Granice rybnych obwodów ochronnych powinny być oznaczone w sposób wyraźny i widoczny.

§ 13. Urząd morski może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych, po zasięgnięciu opinii Morskiego Instytutu Rybackiego, zezwolić na połowy węgorza sprzętem stawnym w stałych ochronnych obwodach rybnych utworzonych w ujściach rzek do morza.

§ 14. 1. Zabrania się uprawiania połowu ryb włokiem dennym na następujących obszarach polskich morskich wód wewnętrznych i polskiego morza terytorialnego:

- 1) na odcinku od wschodniej granicy Państwa do południka $18^{\circ} 57'$ wschodniej długości geograficznej (ujście Wisły koło Świbna) w pasie o szerokości 3 mil morskich od brzegu,
- 2) w Zatoce Gdańskiej od południka $18^{\circ} 57'$ wschodniej długości geograficznej do toru wodnego Gdynia — Hel, w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 25 m,
- 3) w obrębie Zatoki Puckiej do toru wodnego Gdynia — Hel,

4) w Zatoce Pomorskiej na obszarze położonym na zachód od linii przebiegającej wzdłuż południka $15^{\circ} 20'$ wschodniej długości geograficznej do zachodniej granicy Państwa, w pasie o szerokości 3 mil morskich od brzegu,

5) na pozostałych obszarach wód w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 20 m.

2. W Zatoce Puckiej do toru wodnego Gdynia — Hel dozwolone jest łowienie szprota przy użyciu czynnego sprzętu szprotowego w okresie od 1 października do 30 kwietnia w miejscach, w których głębokość morza przekracza 40 m.

3. Ograniczenia przewidziane w ust. 1 i 2 nie dotyczą połowów wykonywanych sprzętem dennym nie ciągniętym przez statek (np. cezami ręcznymi, niewodami dobrzeżnymi i ściąganyimi do łodzi).

§ 15. 1. Na obszarach wód morskich wymienionych w § 14 zabroniony jest połów ryb włokiem pelagicznym i tuka pelagiczną.

2. Urzędy morskie mogą zezwolić na połów ryb sprzętem wymienionym w ust. 1 na obszarach wód określonych w § 14 w miejscach, które czasowo lub stale nie są eksploatowane przez statki uprawiające rybołówstwo na tych wodach.

§ 16. Zakazy przewidziane w art. 31 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) nie dotyczą przypadków określonych w § 5 i w § 10.

§ 17. Statek dozorczy wzywający statek rybacki do zatrzymania się (art. 39 ustawy o rybołówstwie morskim) powinien podać sygnał dźwiękowy „K” alfabetem Morse’a lub wywiesić flagę sygnałową „K” według zestawu kodu międzynarodowego — w dzień, w nocy zaś nadać sygnał świetlny „K” alfabetem Morse’a.

§ 18. Rozporządzenie nie ma zastosowania:

- 1) do polskich statków rybackich dokonujących połowów poza wodami Morza Bałtyckiego,
- 2) do rybołówstwa wykonywanego na Zalewie Wiślanym i na Zalewie Szczecińskim.

§ 19. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 12 grudnia 1930 r. o wykonywaniu rybołówstwa morskiego (Dz. U. z 1930 r. Nr 92, poz. 720, z 1931 r. Nr 22, poz. 134 i z 1951 r. Nr 50, poz. 363),
- 2) rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 7 września 1951 r. w sprawie ograniczenia połowu ryb morskich włokiem dennym (Dz. U. z 1951 r. Nr 50, poz. 363, z 1953 r. Nr 28, poz. 111 i z 1955 r. Nr 4, poz. 27) oraz
- 3) rozporządzenie Ministra Żeglugi z dnia 9 września 1952 r. w sprawie wykonywania rybołówstwa morskiego (Dz. U. z 1952 r. Nr 39, poz. 275 i z 1959 r. Nr 33, poz. 201).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 1 miesiąca od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi: S. Darski

268

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 15 października 1963 r.

w sprawie zachowania porządku przy wykonywaniu rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 23 ustawy z dnia 21 maja 1963 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. Nr 22, poz. 115) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kto prawnie zajął miejsce do połowu ryb i swój sprzęt rybacki wyłożony w wodzie należycie oznaczył, nie może być usunięty z tego miejsca, ani niepokojony przez